

Módosítás 3

Elissavet Vozemberg, Barbara Matera, Milan Zver, Monika Hohlmeier
a PPE képviselőcsoport nevében

Jelentés**A8-0230/2015****Laura Ferrara**

Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban (2013–2014)
2014/2254(INI)

Az A8-0230/2015. számú nem jogalkotási állásfoglalási indítvány helyébe lépő alternatív állásfoglalási indítvány (az eljárási szabályzat 170. cikkének (4) bekezdése)

Az Európai Parlament állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban (2013–2014)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) preambuluma és vonatkozó cikkeire,
- tekintettel többek között az EUSZ 2. cikkére, 3. cikke (3) bekezdésének második francia bekezdésére, valamint 6. és 7. és 9. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 168. cikkére, különösen annak (7) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett és a Lisszaboni Szerződéssel 2009 decemberében hatályba lépett 2000. december 7-i Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés által 1948-ban elfogadott Emberi jogok egyetemes nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló ENSZ-egyezményekre és az ENSZ-egyezmények testületeinek joggyakorlatára,
- tekintettel a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló, 2006. december 13-án, New Yorkban elfogadott, az EU által 2010. december 23-án ratifikált ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-án, New Yorkban elfogadott ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának alábbiakról szóló általános megjegyzéseire: a gyermekek jogainak kisgyermekkorban való végrehajtása (7(2005)), a fogyatékos gyermekek jogai (10(2007)), a gyermekek jogai a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerben (12(2009)), a kiskorú meghallgatáshoz való joga (13(2011)), a gyermeknek az erőszak minden formájától való mentességéhez való

joga (14(2013)), és a gyermek arra vonatkozó joga, hogy mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak tekintsék (14(2013)),

- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW) és a Pekingi Cselekvési Platformra, 2014. február 25-i állásfoglalására a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a nők elleni erőszakról¹, 2014. február 6-i állásfoglalására a „Fellépés a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetése érdekében” című bizottsági közleményről², valamint a Tanács 2014. június 5-i következtetéseire a nők és leányok elleni erőszak minden formájának, köztük a női nemi szervek megcsonkításának a megelőzéséről és az ellene való küzdelemről,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (EJEE), az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, Miniszteri Bizottságának, emberi jogi biztosának és Velencei Bizottságának egyezményeire, ajánlásaira, határozataira és jelentéseire,
- tekintettel a 2014. június 27-i európai tanács által elfogadott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében irányadó stratégiai iránymutatásokra,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Isztambuli Egyezmény),
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a Tanács 2013. december 9-i ajánlására a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről⁴,
- tekintettel az EU-n belül az eljárási védelemhez való jogról szóló irányelv-csomagra⁵,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra⁶,
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁷,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) határozataira és ítélkezési gyakorlatára, valamint a nemzeti alkotmánybíróságok ítélkezési gyakorlatára, amelyek a nemzeti jog értelmezésekor a Chartát hivatkozási alappal tekintik,
- tekintettel az új Bizottságnak a Juncker elnök által 2014. július 15-én a Parlamentnek benyújtott iránymutatásaira,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód

általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre, valamint a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0426),

- tekintettel az emberkereskedelem felszámolására irányuló 2012–2016-os uniós stratégiára (COM(2012)0286), különösen a gyermekvédelmi rendszerekre vonatkozó iránymutatás kidolgozásának finanszírozásáról szóló rendelkezésekre és a legjobb gyakorlatok cseréjére,
 - tekintettel a nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása terén elért eredményekről szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló 2013. szeptember 12-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az alapvető jogokról és az emberi jogokról, a kisebbségek védelméről és a diszkriminációellenes politikákról szóló állásfoglalásaira,
 - tekintettel Frans Timmermans 2014. október 7-i európai parlamenti meghallgatására és a 2015. február 11-i ülésén való megjelenésére,
 - tekintettel Dimitris Avramopoulos 2014. szeptember 30-i európai parlamenti meghallgatására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- A. mivel az EU és tagállamai kötelesek tiszteletben tartani és előmozdítani az uniós szerződésekben és a nemzetközi emberi jogi eszközökben (az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, az emberi jogok európai egyezménye, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya stb.) szentesített emberi jogokat, alapvető szabadságokat, demokráciát, értékeket és elveket, és ezeknek központi szerepet kell betölteniük az európai integrációban;
- B. mivel az EUSZ 2. cikke értelmében az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – beleértve a kisebbségekhez tartozók jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul; mivel ezek az értékek közösek a tagállamokban, és azokat mind az EU-nak, mind pedig az egyes tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk valamennyi belső és külső fellépésük során egyaránt; mivel az EUSZ 17. cikke értelmében a Bizottságnak biztosítania kell a szerződések alkalmazását;
- C. mivel az EUSZ 6. cikke értelmében az EU felelőssége, hogy saját fellépései során fenntartsa és betartassa az alapvető jogokat a rá ruházott hatásköröktől függetlenül; mivel a tagállamoknak ugyanezt kell tenniük;
- D. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a

szerveződések szerves részévé vált, ezért immár jogilag kötelező érvényű az EU intézményei, ügynökségei és egyéb szervei, valamint a tagállamok számára az uniós jog alkalmazása során; mivel az uniós intézményekben és a tagállamokban egyaránt olyan kultúrát kell kialakítani, előmozdítani és megerősíteni, amely figyelemmel van az emberi jogokra, különösen, amikor az uniós jogot nemzeti szinten alkalmazzák, és amikor nem uniós országokkal építenek ki kapcsolatokat;

- E. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2. és 3. cikke elismeri az élethez és a személyi sérthetlenséghez való jogot;
- F. mivel az EU az azzal kapcsolatos vélelem és kölcsönös bizalom alapján működik, hogy az uniós tagállamok az EJEE-ben és az Alapjogi Chartában rögzítetteknek megfelelően tiszteletben tartják a demokráciát, a jogállamiságot és az alapvető jogokat, különösen a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlődése és a kölcsönös elismerés elve vonatkozásában;
- G. mivel a korrupció társadalmi károkat okoz és az alapvető jogok megsértéséhez vezet; mivel a hatékony, független és pártatlan igazságszolgáltatási rendszer elengedhetetlen a jogállamiság biztosításához, valamint az európai polgárok alapvető jogainak és polgári szabadságjogainak védelméhez;
- H. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke tiltja az embertelen vagy megalázó bánásmódot;
- I. mivel a világ népességének egyharmada, az Unió lakosságának pedig egyötöde gyermek; mivel a gyermekek jogainak részét kell képezniük azon emberi jogoknak, amelyeket az Uniónak és tagállamainak tiszteletben kell tartaniuk és elő kell mozdítaniuk; mivel a gyermekek helyzete Európában és világszerte messze nem kielégítő, és mivel e kiszolgáltatott polgárok jogait még mindig számos esetben korlátozzák vagy sértik;
- J. mivel az EUMSZ V. címében meghatározott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása mind az EU-tól, mind az egyes tagállamoktól megköveteli az alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartását;
- K. mivel a jogállamiság az európai liberális demokrácia gerincét képezi, és az EU egyik alapelve, amely valamennyi tagállam közös alkotmányos hagyományaiából ered;
- L. mivel eddig sosem látott módon több ezren halnak meg a Földközi-tengerben, ami súlyos felelősséget ró az Európai Unióra a tekintetben, hogy cselekedjen az életek megmentése és az embercsempészet megakadályozása érdekében, valamint segítse és védelmezze a menedékkérőket és menekülteket;
- M. mivel a menedékjogot a menekültek helyzetére vonatkozó 1951-évi (genfi) egyezmény és az ahhoz fűzött 1967. január 31-i jegyzőkönyv biztosítja;
- N. mivel a szélsőséges nacionalizmus, a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia megnyilvánulásai még nem tűntek el társadalmainkból; sőt, számos tagállamban éppenséggel fokozódni látszanak;

- O. mivel a petíciós jog szoros kapcsolatot hozott létre az uniós polgárok és az Európai Parlament között; mivel az európai polgári kezdeményezés új, közvetlen kapcsolatot hozott létre az uniós polgárok és az uniós intézmények között, és segítheti az alapvető és a polgári jogok fejlődését;
- P. mivel mintegy 80 millió európai polgár él fogyatékossgal; mivel a fogyatékossgal élők jelenleg sem kapják meg a teljes társadalmi részvételhez szükséges segítséget és támogatást; mivel az EU a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény részes feleként az egyezményben foglaltaknak megfelelően köteles előmozdítani, védelmezni és tiszteletben tartani a fogyatékossgal élő személyek jogait;
- Q. mivel a nemi alapú erőszak fő áldozatai a nők és a lányok; mivel az Európában élő nők százezrei estek át a nemi szervük megcsönkítésán, és lányok ezrei vannak kitéve e veszélynek;
- R. mivel a nők és gyermekek kereskedelme és szexuális kizsákmányolása egyértelműen sérti az emberi jogokat, az emberi méltóságot, valamint a jog és a demokrácia alapelveit; mivel napjainkban a nők a növekvő gazdasági bizonytalanság, valamint a munkanélküliség és a szegénység fokozottabb veszélye miatt jobban ki vannak téve e kockázatoknak;
- S. mivel a romák, Európa legnagyobb etnikai kisebbsége, továbbra is súlyos diszkrimináció, rasszista támadások, gyűlöletbeszéd, szegénység és kirekesztés áldozatai;
- T. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája elismeri „az idősök méltó és önálló élethez, valamint a társadalmi és kulturális életben való részvételhez való jogát”;
1. alapvetően fontosnak tartja az EUSZ 2. cikkében meghatározott közös európai értékek maradéktalan érvényesülésének biztosítását mind az európai, mind a nemzeti jogszabályokban; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió a jogszabályok elfogadásakor köteles a Szerződésekben meghatározott hatásköreivel és a szubsidiaritás elvével teljes összhangban eljárni;
 2. kéri a tagállamoktól annak biztosítását, hogy a jogalkotási javaslatok és a politikák megfeleljenek a Chartának és tiszteletben tartásuk az alapvető jogokat, valamint hogy az uniós jogszabályok végrehajtásáról szóló értékelő jelentések, az uniós jog alkalmazásának nyomon követéséről szóló éves jelentések és hatásvizsgálatok módszeresen vizsgálják azt, hogy az uniós jogszabályok és azok tagállami végrehajtása milyen hatást gyakorolnak az alapvető jogok érvényesülésére;
 3. emlékeztet rá, hogy az EUSZ 6. cikkében meghatározottak értelmében az emberi jogok európai egyezményéhez való csatlakozás kötelező jellegű; tudomásul veszi az Európai Bíróság 2/2013. számú véleményét; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fogadják el az ahhoz szükséges eszközöket, hogy ennek a Szerződésekben foglalt kötelezettségnek azonnal érvényt lehessen szerezni; véleménye szerint ezt teljes átláthatóság mellett kell végrehajtani, mivel ez tovább fokozza az alapvető jogok iránti valódi tiszteletet és újabb mechanizmusként szolgál az egyéneknek az alapvető jogaik –

beleértve a hatékony jogorvoslathoz való jogot – megsértésével szembeni védelme és az európai intézmények elsámoltathatóvá tétele érdekében az alapvető jogokkal kapcsolatos fellépéseik vagy mulasztásaik során;

4. üdvözli az első alelnök kinevezését a Bizottságban, akinek hatásköre a jogállamiság és a Charta tiszteletben tartására irányul; emlékeztet a Parlament előtti meghallgatása során tett azon kijelentésére, hogy a meglévő jogszabályok és eljárások elegendőek a jogállamiság biztosításához, és üdvözli a jogállamiság erősítésére irányuló uniós keret megfelelő végrehajtása iránti elkötelezettségét a jogállamiságot fenyegető rendszerszintű kockázatok magukban rejtő helyzetekkel való szembenézés és azok kezelése érdekében, mely keret így nemcsak kiegészíti a 7. cikkben foglalt mechanizmusokat, de már azokat megelőzve működésbe lép; támogatja az alelnök azon szándékát, hogy éves kollokviumot szervez az alapvető jogok helyzetéről valamennyi érdekelt fél – például az Európai Parlament – részvételével;
5. hangsúlyozza, hogy teljes mértékben ki kell használni a meglévő mechanizmusokat az EUSZ 2. cikkében és a Chartában meghatározott alapvető uniós jogok és értékek tiszteletben tartásának, védelmének és előmozdításának biztosítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Szerződésekben jelenleg meghatározott valamennyi eszközt sürgősen alkalmazni kell és végre kell hajtani;
6. hangsúlyozza, hogy teljes körűen ki kell használni a meglévő mechanizmusokat, valamint tárgyilagos értékeléseket és vizsgálatokat kell indítani, és kellően megalapozott esetben kötelezettségszegési eljárásokat kell kezdeményezni;
7. emlékeztet a jogállamiság erősítésére irányuló új uniós keretről szóló bizottsági közleményre, mely mechanizmus a Bizottság és az érintett tagállam közötti strukturált párbeszédre épül, melynek részeként a Bizottság értékelést készít, ajánlásokat fogalmaz meg, és nyomon követi az ajánlások nyomán tett intézkedéseket annak érdekében, hogy orvosolja a tagállamokban az alapvető jogok, illetve a jogállamiság megsértését eredményező helyzetek megelőzésével és rendezésével kapcsolatban észlelt hiányosságokat; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a Parlamentet és a Tanácsot rendszeresen tájékoztatja az egyes szakaszok során elért előrelépésről;
8. felszólítja a Bizottságot, hogy szükség esetén hozza működésbe a fent említett mechanizmust annak érdekében, hogy:
 - a) javítsa az EU azon képességét, hogy bizonyos fajta, a jogállamisággal kapcsolatos válsághelyzetekben az adott helyzetben kulcsfontossággal bíró témakört érintő célzott fellépés formájában beavatkozzon,
 - b) jobban aknázza ki az Európa Tanács szakértelmét, és hozzon létre egy formális csatornát a jogállamisággal és alapvető jogokkal kapcsolatos ügyekben való együttműködésre; ösztönözze az uniós intézmények, az Európa Tanács és az Alapjogi Ügynökség által az alapvető jogok Unió-beli és tagállamokbeli helyzetével kapcsolatban végzett valamennyi releváns megfigyelő tevékenység és értékelés hozzáférhetőbbé tételére irányuló erőfeszítéseket;
 - c) biztosítsa, hogy amennyiben a keretrendszer által előírányzott háromlépcsős

folyamat nem oldja meg a problémát, a Bizottság felmérje az EUSZ 7. cikkében rögzített valamely mechanizmus életbe léptetésének lehetőségét;

9. üdvözi, hogy a Tanács az az Általános Ügyek Tanácsa keretében éves párbeszédet kíván folytatni a jogállamiság tagállamokbeli helyzetéről, melynek eredményét 2016 év végéig értékelné;
10. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak nyomozást az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített alapvető jogok állítólagos megsértésének esetei kapcsán, és amennyiben a jogsértések valósnak bizonyulnak, kövessék nyomon ezeket az ügyeket; különösen sürgeti a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségszegési eljárást, amennyiben bármely tagállam gyaníthatóan megsérti ezeket a jogokat;
11. emlékeztet az uniós jog időszerű és helyes átültetésének és végrehajtásának kritikus jelentőségére, különösen abban az esetben, amikor az érinti vagy előremozdítja az alapvető jogokat;

Szabadság és biztonság

12. megjegyzi, hogy a terrortámadások arra készítették az EU-t és a tagállamokat, hogy fokozzák a terrorizmus- és radikalizálódásellenes intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy valamennyi biztonsági intézkedésnek összhangban kell lennie a demokrácia és a jogállamiság elveivel, valamint az alapvető jogokkal;
13. elismeri, hogy a transznacionális számítógépes bűnözés és kiberterrorizmus széles körű elterjedése komoly kihívást és aggodalmat jelent az alapvető jogok online környezetben történő védelme szempontjából; elengedhetetlennek tartja, hogy az Unió a legkorszerűbb szaktudással rendelkezzen a kiberbiztonság területén annak érdekében, hogy biztosítsa az Alapjogi Charta 7. és 8. cikkének való szigorúbb megfelelést a kibertérben;
14. hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok biztosítása a mai információs társadalomban központi kérdés az EU számára, mivel az információs és kommunikációs technológiák fokozódó használata új fenyegetést jelent a kibertérben az alapvető jogokra nézve, melyek védelmét annak biztosítása révén kell megerősíteni, hogy azokat az online környezetben ugyanolyan módon és mértékben mozdítják elő és védelmezik, mint az offline környezetben;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy figyelmesen ellenőrizze az e területre vonatkozó jogszabályok végrehajtását, és úgy véli, hogy a tagállamoknak hatékony vizsgálatok és büntetőeljárások révén a gyakorlatban kellene alkalmazniuk a büntetőjog rendelkezéseit, így biztosítva az áldozatok alapvető jogainak tiszteletben tartását;
16. hangsúlyozza az oktatás kulcsfontosságú szerepét a radikalizálódás és a fiatalok körében fokozódó intolerancia és szélsőségesség megelőzése szempontjából;

Lelkiismereti és vallásszabadság

17. hivatkozik az Alapjogi Charta 10. cikkére, amely védelmezi a gondolat, lelkiismeret és

vallás szabadságát, beleértve a választott vallás gyakorlásának szabadságát és a más vallásra vagy hitre áttérés szabadságát; véleménye szerint ez a nem hívők szabadságára is kiterjed; elítéli a megkülönböztetés vagy intolerancia minden formáját, és felszólít az említett alapokon történő megkülönböztetés betiltására; e tekintetben sajnálja az antiszemita és iszlámellenes megkülönböztetés és erőszak legutóbbi eseteit; felszólítja a tagállamokat, köztük a regionális hatóságokat, hogy az összes rendelkezésre álló eszközzel védelmezzék a vallás vagy meggyőződés szabadságát és mozdítsák elő a toleranciát és a kultúrák közötti párbeszédet, hatékony szakpolitikai döntéshozatal és szükség szerint a megkülönböztetéssel szembeni politikák megerősítése révén; emlékeztet a vallásokkal és meggyőzésekkel szembeni egyenlő bánásmód biztosításának fontosságára; aggodalmának ad hangot az isten- és valláskáromlással kapcsolatos törvények Európai Unióban történő alkalmazása kapcsán azok szólásszabadságra gyakorolt hatása miatt; határozottan elítéli az imahelyek elleni támadásokat, és sürgeti a tagállamokat, hogy ne hagyják büntetlenül az ilyen támadásokat;

18. sürget, hogy tartsák tiszteletben a vallás vagy meggyőződés szabadságát Ciprus megszállt részén, ahol több mint 500 vallási és kulturális műemlék van pusztulóban;
19. aggodalommal figyeli az európai antiszemitizmus megerősödését, és a holokauszt tagadására vagy relativizálására irányuló egyre szélesebb körű törekvéseket; mélységes aggodalommal állapítja meg, hogy a zsidó közösség számos tagja Európa elhagyását tervezi az antiszemita légkör erősödése, és az ellenük irányuló megkülönböztetés és erőszak miatt;
20. mélységes aggodalmának ad hangot az iszlámellenes tüntetések fokozódása és a mecsetek elleni támadások miatt; elítéli a muszlim közösség ellen irányuló megkülönböztetést és erőszakot; felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeresen ítéljék el az ilyen támadásokat és e területen alkalmazzanak zéró toleranciát;

Egyenlőség és megkülönböztetésmentesség

21. rámutat arra, hogy a pluralizmus, a megkülönböztetésmentesség és a tolerancia az EUSZ 2. cikke értelmében az Unió alapértékei közé tartozik; úgy véli, hogy kizárólag azok a szakpolitikák képesek előmozdítani az összetartó társadalom kialakulását és felszámolni a társadalmi integrációt akadályozó előítéletek valamennyi formáját, amelyek célja mind a formális, mind pedig a tényleges egyenlőség előmozdítása, valamint a mindenféle megkülönböztetés leküzdése; sajnálja, hogy az Unióban mind a mai napig találkozhatunk a megkülönböztetés, az elszigetelés vagy akár az erőszak és bántalmazás eseteivel, melyekben a megkülönböztetés különösen a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történik;
22. úgy véli, hogy az Uniónak és a tagállamoknak fokozniuk kell a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, a kulturális, vallási és nyelvi sokszínűség védelme terén tett fellépéseiket, és ösztönözniük kell a nemek közötti egyenlőség fokozását, valamint a gyermekek jogainak, az idősek jogainak, a fogyatékosággal élő személyek, az LMBTI személyek és a nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek jogainak

megerősítését célzó intézkedéseket;

23. kéri a Bizottságtól és a Tanácstól annak elismerését, hogy a tájékozott szakpolitikai döntéshozatal, az uniós megkülönböztetésellenes jogszabályok végrehajtásának értékelése, valamint azok hatékonyabb betartatása érdekében a megkülönböztetés méréséhez megbízható és összehasonlítható, a megkülönböztetés jellege szerint lebontott adatokra van szükség; felszólítja a Bizottságot, hogy az egyenlőségre vonatkozóan határozzanak meg következetes, az önmeghatározáson, az uniós adatvédelmi normákon, valamint az érintett közösségekkel folytatott konzultáción alapuló adatgyűjtési normákat; felszólítja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat a megkülönböztetés valamennyi formájáról;

A kisebbségek támogatása

24. az Európai Unió részéről nagyobb következetességet szorgalmaz a kisebbségek védelmére; határozottan úgy véli, hogy a kettős mérce alkalmazásának elkerülése érdekében minden tagállamot és tagjelölt országot ugyanazoknak az elveknek és kritériumoknak kell kötniük; szorgalmazza ezért egy olyan, hatékony mechanizmus létrehozását, amellyel mind a tagjelölt, mind pedig az uniós tagállamokban nyomon követhetők és biztosíthatók bármilyen kisebbség jogai;
25. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak olyan térségnek kell lennie, melyben érvényesül az etnikai, kulturális és nyelvi sokszínűség; felkéri az uniós intézményeket a nemzeti, etnikai és nyelvi kisebbségek védelmére irányuló, a velük szembeni egyenlő bánásmódot biztosító, átfogó uniós rendszer kidolgozására, tekintetbe véve a vonatkozó nemzetközi jogi normákat és a meglévő bevált gyakorlatokat, valamint felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzetközi normák és a bevált európai gyakorlatok alapján biztosítsák e kisebbségek tekintetében a ténylegesen egyenlő bánásmódot; felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ratifikálják és eredményesen hajtsák végre a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményt; emlékeztet arra is, hogy az EBESZ keretében kidolgozott elveket végre kell hajtani;
26. elítéli a nyelvhasználaton alapuló megkülönböztetés minden formáját, és felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben ezt még nem tették meg, ratifikálják és hajtsák végre a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartáját; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést minden olyan aránytalan közigazgatási vagy jogalkotási akadály felszámolására, amely európai vagy nemzeti szinten hátráltathatja a nyelvi sokszínűséget;
27. hangsúlyozza, hogy az emberi méltóság, a törvény előtti egyenlőség, valamint a bármilyen alapon történő megkülönböztetésre vonatkozó tilalom elve a jogállamiság alapját képezi; felszólítja a tagállamokat, hogy fogadjanak el nemzeti jogszabályi keretet a megkülönböztetés valamennyi formájának kezelésére, és gondoskodjanak a meglévő uniós jogi keret hatékony végrehajtásáról;

A romák helyzete

28. elítéli az Európai Unióban fokozódó romaellenes érzelmeket, és aggodalmát fejezi ki a romák EU-ban tapasztalható helyzete, valamint az alapvető jogokat és az európai uniós

jogot sértő számos olyan eset miatt, amikor e személyeket üldözés érte vagy velük szemben erőszakot, megbélyegzést, megkülönböztetést és jogellenes kitoloncolást alkalmaztak; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is lépjen fel azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek lehetővé teszik az intézményesített megkülönböztetést és szegregációt; ismételten felszólítja a tagállamokat olyan stratégiák eredményes végrehajtására, amelyek előmozdítják a valódi beilleszkedést, és az integrációt támogató, megerősített és hathatós lépéseket tesznek, különösen az alapjogok, az oktatás, a foglalkoztatás, a lakhatás és az egészségügy, valamint az erőszak, a gyűlöletbeszéd és a romák megkülönböztetése elleni küzdelem területén, a romák integrációját célzó hatékony tagállami intézkedésekről szóló 2013. december 9-i tanácsi ajánlással összhangban;

29. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nemzeti romaintegrációs stratégiákat megfelelően végrehajtsák integrált szakpolitikák kidolgozása útján, folyamatosan bevonva a párbeszédbe a helyi hatóságokat, a nem kormányzati szervezeteket és a roma közösségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a végrehajtás nyomon követéséről és jobb összehangolásáról; felszólítja a tagállamokat, hogy a roma közösségeket érintő projektek esetén az irányítás, az ellenőrzés és az értékelés során működjenek együtt a romák képviselőivel, felhasználva a rendelkezésre álló – többek között uniós – pénzügyi forrásokat, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv betartásának szigorú ellenőrzése mellett;
30. elítéli, hogy a romákat megkülönböztetés éri a jelenlegi nemzeti oktatási rendszerekben és a munkaerőpiacon; hangsúlyozza különösen a roma nők és gyermekek fokozott kitettségét annak, hogy alapvető jogukat többszörösen és egyidejűleg megsértik; megismétli a roma gyermekek valamennyi joghoz való egyenlő hozzáférése védelmének és elősegítésének fontosságát;

A nők elleni erőszak, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség

31. ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy lépjenek fel és hozzanak büntető intézkedéseket a nők ellen irányuló erőszak és megkülönböztetés minden formája ellen; felszólítja a tagállamokat konkrétan arra, hogy kezeljék hatékonyan a családon belüli erőszak és a szexuális kizsákmányolás valamennyi formájának hatásait, ideérve a menekült vagy migráns gyermekek kizsákmányolását, a korai házasságot és a kényszerházasságot, valamint a becsületbeli bűncselekményeket is;
32. aggódalmának ad hangot az Unióban a nők elleni erőszak mértéke és formái miatt, amelyet az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által készített uniós szintű felmérés is dokumentált, mely szerint minden harmadik nő 15 éves korát követően tapasztalt már fizikai és/vagy szexuális erőszakot, valamint a becslések szerint az Unióban 3,7 millió nő tapasztalt egyetlen év alatt szexuális erőszakot; felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze az Isztambuli Egyezmény tagállami ratifikálását és az Unió mihamarabbi csatlakozását; megállapítja, hogy a tagállamoknak az Isztambuli Egyezményhez történő azonnali csatlakozása hozzá fog járulni egy integrált szakpolitika kialakításához és a nemzetközi együttműködés előmozdításához a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni küzdelem területén, az online és offline szexuális zaklatást egyaránt

- beleértve;
33. mély aggodalmának ad hangot a női nemi szervek megcsonkításának továbbra is fennálló gyakorlata miatt, amely a nők és lányok elleni erőszak súlyos formája, és megengedhetetlenül sérti a testi épséghez való jogukat; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak maximális odafigyelést, és lépjenek fel a területükön folytatott hasonló gyakorlatokkal szemben azok mielőbbi felszámolása érdekében;
 34. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a nők elleni erőszak előfordulására és természetére vonatkozó adatok folyamatos összegyűjtéséről, mert ez szolgálhat alapul az erőszak megelőzését célzó erőteljes politikák kidolgozásához és az áldozatokról való gondoskodáshoz, ideértve a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló uniós irányelv (2012/29/EU) végrehajtásának értékelését és a szexuális zaklatással szembeni figyelemfelhívó kampányokat is; úgy véli, hogy az adatgyűjtést az Alapjogi Ügynökség által elvégzett első uniós szintű felmérésre kell alapozni, illetve támaszkodni kell a Bizottság (azon belül az Eurostat), az Alapjogi Ügynökség és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete közötti együttműködésre; ismételten felteszi a kérdést, hogy szándékában áll-e a Bizottságnak követni a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló 2014. február 25-i EP-állásfoglalás (2013/2004(INL)) ajánlásait, és hamarosan olyan jogszabályjavaslatot benyújtani, amely intézkedéseket állapít meg a nők és a lányok elleni erőszak, köztük a női nemi szervek megcsonkítása megelőzése területén megvalósuló tagállami fellépés előmozdítására és támogatására; kéri a Bizottságot, hogy 2016-ot jelölje ki nők és lánygyermek elleni erőszak felszámolása évének;
 35. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a férfiak és nők közötti egyenlőség elvével kapcsolatos megfelelés ellenőrzését az uniós jogalkotás tekintetében; felhívja a tagállamokat, hogy végezzék el saját nemzeti jogszabályaik hasonló átvilágítását;

A gyermekek jogai

36. határozottan elítéli a gyermekekkel szembeni erőszak és rossz bánásmód valamennyi formáját; felhívja a tagállamokat – mint a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény részes államait –, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a gyermekek védelme céljából a fizikai és lelki bántalmazás minden formája ellenében, ideértve a fizikai és szexuális erőszakot, a kényszerházasságot, a gyermekmunkát és a szexuális kizsákmányolást;
37. erőteljesen elítéli a gyermekek szexuális kizsákmányolását, különösen az interneten keresztül történő gyermekbántalmazás egyre terjedő jelenségét; sürgeti az Uniót és a tagállamokat, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket a gyermekjogok e súlyos megsértésének leküzdése érdekében, és vegyék megfelelően tekintetbe a Parlament 2015. március 11-i, a gyermekekkel szemben elkövetett internetes szexuális visszaélésről szóló állásfoglalásában szereplő ajánlásokat; újólal kéri azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy ültessék át a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló irányelvet; felszólítja ezenkívül az Uniót és azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy ratifikálják az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolással

és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló egyezményét;

38. felszólítja a tagállamokat a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelv végrehajtására, illetve arra, hogy erősítsék a bűnüldöző hatóságok többek között az Europollal történő együttműködésének jogi lehetőségeit, műszaki képességeit és pénzügyi forrásait a gyermekek elleni szexuális bűnözők hálózatainak hatékonyabb kivizsgálása és megszüntetése céljából, az érintett gyermekek jogainak és biztonságának szem előtt tartásával;
39. elítéli a gyermekekkel szembeni megkülönböztetés minden formáját, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egységesen lépjenek fel a gyermekekkel szembeni megkülönböztetés felszámolása céljából; felszólítja különösen a tagállamokat és a Bizottságot, hogy határozott prioritásként tartsák szem előtt a gyermekeket a regionális és kohéziós politikák tervezése és végrehajtása során; megismétli a roma gyermekek az egészségügyi ellátáshoz, a méltó lakhatáshoz és az oktatáshoz való egyenlő hozzáférése védelmének és elősegítésének fontosságát;
40. felszólítja a tagállamokat, hogy valamennyi gyermek számára biztosítsák az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést, függetlenül attól, hogy gyanúsítottak, elkövetők, áldozatok vagy az eljárás részes felei; hangsúlyozza a büntetőeljárás során a gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékok megerősítésének fontosságát, különösen a büntetőeljárásban gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó különleges biztosítékokról szóló irányelvvel kapcsolatos, folyamatban lévő viták összefüggésében;
41. felkéri a Bizottságot, hogy 2015-ben tegyen javaslatot az EU gyermekjogi ütemtervének nagyra törő és átfogó utódjára; felszólítja a Bizottságot, hogy hatékonyan érvényesítse a gyermekek jogait az összes uniós jogszabályban, szakpolitikában és pénzügyi döntésben; felhívja a Bizottságot, hogy évente tegyen jelentést a gyermekek jogainak tiszteletben tartása, valamint a gyermekek jogaival kapcsolatos uniós vívmányok maradéktalan végrehajtása terén elért eredményekről; felkéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a gyermekjogi koordinátor megbízatása és forrásai megfelelően tükrözzék a gyermek jogainak szisztematikus és hatékony érvényesítésére vonatkozó uniós kötelezettségvállalást; felhívja a Bizottságot, hogy fogadja el az integrált gyermekvédelmi rendszerekről szóló beígért európai uniós iránymutatást;
42. üdvözli azt a tendenciát, amely szerint a tagállamokban a kényszerházasságot bűncselekményként kívánják meghatározni; felhívja a tagállamokat, hogy legyenek elővigyázatosak, és részesítsék képzésben a gyermekekkel közvetlenül foglalkozókat – pedagógusokat, ifjúsági munkásokat –, illetve emeljék tudatosságuk szintjét és készítsék fel őket annak érdekében, hogy azonosíthassák a származási országukba kényszerházasság céljából való visszavitel kockázatának kitett gyermekeket;

Az LMBTI személyek jogai

43. ösztönzi az uniós tagállamokat, hogy támogassák a szakszervezetek és munkáltatói szervezetek abbéli erőfeszítéseit, hogy sokféleséget és megkülönböztetésmentességet célzó politikáikban az LMBTI személyekre összpontosítsanak;

44. határozottan elítéli a szexuális irányultságon és a nemi identitáson alapuló megkülönböztetést, és mélyen sajnálja, hogy a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek alapvető jogai még nem érvényesülnek mindig teljes mértékben az Európai Unióban; felszólítja az Európai Bizottságot, a tagállamokat és az érintett ügynökségeket, hogy közösen dolgozzanak ki átfogó többéves politikát az LMBTI személyek alapvető jogainak védelme céljából; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy ezen átfogó politikának tiszteletben kell tartania az Európai Unió, az uniós ügynökségek és a tagállamok hatáskörét;

A fogyatékossgal élő személyek jogai

45. elítéli a fogyatékkal élő személyekkel szemben mind a mai napig tapasztalható megkülönböztetést és kirekesztést; kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy hajtsák végre az európai fogyatékossgügyi stratégiát, valamint ellenőrizzék és alkalmazzák a vonatkozó európai jogszabályokat; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy indítsa újra az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozó jogalkotási kezdeményezést egy több területet átfogó eszköz formájában, amely növelheti a fogyatékossgal élők számára biztosított védelmet és biztosítja az őket érintő összes uniós politika kohézióját; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy emelje a legmagasabb szintre a szinergiákat az EU fogyatékossgügyi stratégiája és a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezmény (CEDAW), illetve a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény között, annak biztosítása érdekében, hogy az elismert jogok valóban rendelkezésre álljanak és ténylegesen gyakorolhatók legyenek, többek között a jogszabályi keret harmonizálása és végrehajtása, illetve kulturális és politikai fellépés révén;
46. sürgeti a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményből az Unióra háruló kötelezettségekkel összhangban szolgáljon iránymutatással a tagállamok számára az uniós alapok legjobb felhasználása érdekében, továbbá az egyezmény megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében támogassa a nem kormányzati szervezeteket és szervezeteket és működjön szorosan együtt velük; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy javítsák a fogyatékossgal élő személyek – köztük a pszichoszociális fogyatékossgal élők – foglalkoztatásához és képzéséhez való hozzájárulását, és az Alapjogi Charta 26. cikkével összhangban támogassák a fogyatékossgal élő személyek önálló életvitelét és az intézményi gondozást kiváltó programokat;
47. hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani a fogyatékossgal élő személyek választásokon való politikai részvételére vonatkozó jogait; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy az európai parlamenti és helyhatósági választások tekintetében a szavazati és a jelöltként való induláshoz való jogot rögzítő 93/109/EK és 94/80/EK tanácsi irányelvek végrehajtásáról készülő jelentésbe illessze be a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel való összeegyeztethetőség értékelését; sajnálja, hogy az EU-ban nagy számban élő, jogképességétől megfosztott fogyatékossgal rendelkező ember hasonlóképpen nem élhet szavazati jogával; felhívja ezért a tagállamokat, hogy úgy módosítsák nemzeti jogszabályaikat, hogy a választáshoz való jogot ne vonják el szisztematikusan a fogyatékkal élő és

jogképességüktől megfosztott emberektől, hanem az eseteket egyenként vizsgálják meg, és a választási eljárások során a fogyatékkal élőknek nyújtsanak támogatást;

48. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai jogszabályok összeegyeztethetőségét a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, továbbá a jövőbeli javaslatokat hatásvizsgálatai alapján az említett egyezmény szellemében értékelje;

Életkor alapján történő megkülönböztetés

49. sajnálja, hogy sok idősebb ember nap mint nap megkülönböztetéssel és alapvető jogai megsértésével szembesül, különösen a megfelelő jövedelemhez, foglalkoztatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és a szükséges javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzájutás tekintetében; emlékeztet arra, hogy az Alapjogi Charta 25. cikke kinyilvánítja az idősök jogát a méltó és önálló élethez, valamint a társadalmi és kulturális életben való részvételhez; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a demográfiai változás tekintetében, érvényre juttatva az Alapjogi Charta 25. cikkében foglalt rendelkezéseket;
50. aggodalmát fejezi ki az idős emberekkel szemben a tagállamokban széles körben alkalmazott méltánytalan bánásmód, hanyagság és visszaélések miatt; felhívja a tagállamokat, hogy lépjenek fel az idősökkel szembeni visszaélés és erőszak minden formája ellen, és – a lakásfelújítás és a lakhatás hozzáférhetőségének támogatásával – segítsék elő az idősök függetlenségét; emlékeztet arra, hogy a nemek közötti bérszakadék, később pedig a nyugdíjszakadék miatt az idős nők gyakrabban élnek a szegénységi küszöb alatt;
51. felhívja a tagállamokat, hogy – többek között a fiatalok társadalmi előrelépését célzó képzések szervezése és nyújtása révén – biztosítsák a fiatal munkavállalók, különösen a gazdasági válság által érintett fiatalok munkaerőpiacra történő belépését;

Gyűlölet-bűncselekmény és gyűlöletbeszéd

52. sajnálja a rasszizmus, idegengyűlölet, vallási intolerancia vagy előítélet által motivált gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmény eseteit, amelyeket valamely személy fogyatékossga, szexuális irányultsága vagy nemi identitása ellen naponta követnek el az EU-ban; felszólítja a tagállamokat, hogy védelmezzék az alapvető jogokat és mozdítsák elő a területükön élő különböző közösségek közötti megértést, elfogadást és toleranciát; kéri az EU-t, hogy a megkülönböztetés elleni szakpolitikák meghatározása során kezelje a gyűlöletből fakadó bűncselekmények elleni fellépést prioritásként az igazságszolgáltatás területén, felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a gyűlölet-bűncselekmények és a megkülönböztető jellegű hozzáállás és viselkedés elleni küzdelmet egy olyan átfogó stratégia kialakításával, amely fellép a gyűlölet-bűncselekmények, valamint az előítéleten alapuló erőszak és megkülönböztetés ellen;
53. aggodik az interneten található gyűlöletbeszéd terjedése miatt, és felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy egyszerű eljárást, amely lehetővé teszi a nyilvánosság számára a gyűlöletmegnyilvánulást tartalmazó internetes honlapok bejelentését;

54. aggodalmának ad hangot a gyűlöletből fakadó bűncselekményekkel kapcsolatos tagállamokbeli nyomozások és ítéletek miatt; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy ösztönözzék az ilyen jellegű bűncselekmények bejelentését többek között megfelelő védelem biztosításával, mivel a nagyszabású felmérések követő FRA-megállapítások következetesen azt mutatják, hogy a bűncselekmények áldozatai vonakodnak a rendőrség bevonásától;
55. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy több tagállam nem helyesen ültette át a 2008/913/JHA kerethatározat rendelkezéseit, és felszólítja a tagállamokat, hogy maradéktalanul ültessék át és hajtsák végre az uniós normákat és biztosítsák a gyűlölet-bűncselekmények, gyűlöletkeltés és uszítás valamennyi formáját elítélő, valamint e bűncselekmények esetén szisztematikusan büntetőeljárás indítását előíró nemzeti jogszabályok végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a kerethatározat megfelelő átültetését, és indítson jogsértési eljárást azon tagállamok ellen, amelyek azt nem ültették át; kéri továbbá a kerethatározat felülvizsgálatát annak érdekében, hogy teljes mértékben lefedje a gyűlölet-bűncselekmények valamennyi formáját és az előítéleten vagy megkülönböztetésen alapuló indítékkal elkövetett bűncselekményeket, valamint a következetes nyomozási és vádemelési normák pontos meghatározása érdekében;
56. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a diszkriminatív gyakorlatok és a gyűlölet-bűncselekmények megelőzéséről és visszaszorításáról szóló képzési programok szervezését a bűnüldözési és igazságszolgáltatási hatóságok, valamint az érintett uniós ügynökségek számára; felszólítja a tagállamokat, hogy a nyomozásért és büntetőeljárásért felelős hatóságok számára biztosítsa az ahhoz szükséges gyakorlati eszközöket és készségeket, hogy be tudják azonosítani és kezelni tudják a kerethatározat által meghatározott bűncselekményeket, és hogy a sértettekkel megfelelően tudjanak együttműködni és kommunikálni;
57. mély aggodalmát fejezi ki az olyan politikai pártok megerősödése miatt, amelyek a jelenlegi gazdasági és társadalmi válságot rasszista, idegengyűlölő és iszlámmellenes üzeneteik igazolására használják fel;
58. határozottan elítéli a kisebbségek, különösen a romák és a migránsok – olykor politikai párthoz közvetlenül kötődő – félkatonai csoportok általi megfélemlítését és üldözését; sürgeti a tagállamokat, hogy tiltsák meg és büntessék az ilyen gyakorlatokat;

A bevándorlók és a nemzetközi védelmet kérelmezők jogai

59. sajnálatának ad hangot a földközi-tengeri térségben bekövetkezett tragikus és ismétlődő halálesetek miatt, valamint a migránsoktól alapvető jogaikat megtagadó emberkereskedők és embercsempészek által játszott szerep miatt; rámutat arra, hogy az EU-nak és a tagállamoknak többet kellene tenniük a tengeren bekövetkező további tragédiák megelőzéséért; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy állítsák a szolidaritást, valamint a migránsok alapvető jogainak tiszteletben tartását az EU migrációs politikáinak középpontjába, különösen a következőket:
 - hangsúlyozza, hogy holisztikus uniós megközelítésre van szükség, amely megerősíti az EU belső és külső politikáinak koherenciáját; ösztönzi az Európai

Uniót és a tagállamokat, hogy a migránsok jogainak tiszteletben tartását tegyék a harmadik országokkal kötendő bármely két- vagy többoldalú megállapodás központi elemévé, ideértve a visszafogadási megállapodásokat, a mobilitási partnerségeket és a műszaki együttműködési megállapodásokat;

- emlékezteti a tagállamokat a tengeren bajba került emberek megsegítésére vonatkozó nemzetközi kötelezettségeire;
 - felhívja a tagállamokat, hogy módosítsanak vagy vizsgáljanak felül minden olyan törvényt, amely megbünteti a tenger felől érkező, bajba jutott migránsoknak való segítségnyújtást;
 - felszólítja a tagállamokat, hogy vegyenek részt az uniós áttelepítési programokban, és bátorítja őket a humanitárius vízumok alkalmazására;
 - sürgeti a tagállamokat, hogy a meglévő alapvető jogi és menekültügyi jogszabályokkal összhangban méltó fogadtatást biztosítsanak, különös figyelmet szentelve a sérülékenyebb csoportoknak, és enyhítve a menedékkérők társadalmi kirekesztésének kockázatát; felhívja a Bizottságot, hogy kísérelje figyelemmel a közös európai menekültügyi rendszer (CEAS) és különösen a 2013/32/EU irányelv végrehajtását, különös tekintettel a különleges eljárási garanciákat igénylő menedékkérőkre;
 - felszólít egy eredményes és összehangolt uniós menekültügyi rendszer kialakítására a menedékkérők és a pénzügyi terhek tagállamok közötti méltányos elosztása érdekében;
 - sajnálatának ad hangot az EU határaitól jelentett erőszakos visszafordítások miatt; emlékezteti a tagállamokat kötelezettségeikre a visszaküldés tilalmának a genfi menekültügyi egyezményben és az Emberi Jogok Európai Bírósága által elismert elve tiszteletben tartására, valamint az Alapjogi Charta 19. cikkének megfelelően a kollektív kiutasítás tilalmára vonatkozóan; felszólítja a Bizottságot, az ügynökségeit és a tagállamokat, hogy biztosítsák az ezen és további nemzetközi és uniós kötelezettségeknek való megfelelést;
60. megítélése szerint a migráns gyermekek különösen kiszolgáltatottak, különösen ha kísérő nélkül utaznak; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsák végre a kísérő nélküli kiskorúak európai uniós helyzetéről szóló 2013. szeptember 12-i parlamenti állásfoglalást; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes egészében hajtsák végre a közös európai menekültügyi rendszerről szóló jogalkotási csomagot a kísérő nélküli kiskorúak unióbeli helyzetének javítása érdekében; üdvözli a Bíróság C-648/11. sz. ügyben hozott ítéletét, amelynek értelmében a kísérő nélküli kiskorú által egynél több tagállamban egymást követően benyújtott menedékkérelmek elbírálásáért az a tagállam felelős, ahol a kiskorú a kérelem benyújtását követően tartózkodik; emlékeztet arra, hogy a kísérő nélküli kiskorúak mindenekelőtt gyermekek, és hogy a velük való foglalkozás során a gyermekvédelemnek, nem pedig a bevándorláspolitikának kell irányadónak lennie a tagállamok és az EU számára;
61. kéri annak értékelését, hogy hogyan költötték el a belügyekre előirányzott és felhasznált

támogatásokat, különösen a menedékkérők fogadására nyújtott pénzüsszegeket; felszólítja az EU-t, hogy tegyen lépéseket, amennyiben kiderül, hogy az alapokat az alapvető jogokat sértő tevékenységekre használták fel;

62. kéri, hogy nyújtsanak segítséget az Unió külső határain található tagállamoknak a befogadási feltételek és a menekültügyi eljárások terén mutatkozó rendszerszintű hiányosságok kezelésében, amelyeket tovább súlyosbít a menedékkérők számának növekedése;
63. felszólítja a tagállamokat, hogy további halasztás nélkül ratifikálják az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezményét;

Szolidaritás a gazdasági válságban

64. elítéli annak módjait, ahogy a pénzügyi, gazdasági és államadósság-válság, valamint emellett bizonyos, kényszerűségből hozott intézkedések hatással voltak a gazdasági és szociális jogokra, gyakran szegénységet, kirekesztést és elszigetelődést okozva;
65. hangsúlyozza, hogy azoknak a tagállamoknak, amelyek szociális és gazdasági rendszereikben strukturális reformokat és korrekciós intézkedéseket hajtanak végre, mindig tiszteletben kell tartaniuk a Chartát;

Bűnözés és korrupció elleni harc

66. megismétli, hogy a korrupciós bűncselekmény – különösen a szervezett bűnözés – az alapvető jogok súlyos megsértését jelenti, továbbá veszélyezteti a demokráciát és a jogállamiságot; hangsúlyozza, hogy a korrupció a közpénzek rendeltetés szerinti közcélra történő felhasználásának eltérítése révén csökkenti a közszolgáltatások szintjét és minőségét, és ezáltal rendkívül ártalmas a valamennyi polgárral szembeni tisztességes bánásmódra nézve; sürgeti a tagállamokat és az európai intézményeket, hogy alakítsanak ki a korrupció és bűnözés megelőzésére, leküzdésére és szankcionálására irányuló hatékony eszközöket és továbbra is rendszeresen ellenőrizzék a közpénzek felhasználását, legyen szó akár európai, akár nemzeti pénzeszközökről; ebből a célból felhívja a tagállamokat és az intézményeket, hogy a függetlenségre és a hatékonyságra megfelelő garanciákat nyújtva könnyítsék meg az Európai Ügyészség gyors felállítását;
67. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy fogadjon el hatékony eszközökkel kiegészített korrupcióellenes stratégiát; felkéri a tagállamokat és az EU-t, hogy csatlakozzanak a Nyílt Kormányzati Együttműködéshez és alakítsanak ki olyan konkrét stratégiákat, melyek ösztönzik az átláthatóságot, erősítik az állampolgárok pozícióját és küzdenek a korrupció ellen; felszólítja a tagállamokat, hogy kövessék nyomon az Európai Bizottság korrupcióellenes jelentésében foglalt ajánlásokat, valamint a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: a megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlásokról szóló 2013. október 23-i parlamenti állásfoglalást, és erősítsék meg a rendőrségi és igazságügyi együttműködést a korrupció elleni küzdelem terén;
68. sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a súlyos szervezett bűncselekmények minden

formája, többek között az emberkereskedelem, a szexuális visszaélés és kizsákmányolás, a kínzás és a – különösen a nőket és a gyermekeket érintő – kényszermunka elleni küzdelmet;

69. hangsúlyozza, hogy az emberkereskedelem és a kizsákmányolás minden formája Európában egyre gyakoribbá váló bűncselekmény, és az utóbbi években elterjedésüket felgyorsította a bevándorlók számának folyamatos emelkedése mind Európában, mind Európán kívül; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy erősítse meg az emberkereskedelemre vonatkozó uniós jogszabályokat a tagállamok nemzeti törvényeinek hatékonyabb összehangolása érdekében;

A börtönökben és egyéb intézményekben való fogva tartás körülményei

70. rámutat arra, hogy a fogvatartottak alapvető jogait a nemzeti hatóságoknak kell garantálniuk; számos tagállamban kifogásolja a börtönökben és egyéb intézményekben való fogva tartás körülményeit, többek között a túlszűfoaltságot és a fogvatartottakkal való rossz bánásmódot;
72. megismétli az európai elfogatóparancs felülvizsgálatáról szóló 2014. február 27-i állásfoglalásában (2013/2109 (INL)) a Bizottságnak tett ajánlásokat;
73. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fogvatartottak átszállításáról, a próbaidőről és az alternatív szankciókról, valamint az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatról szóló három kerethatározatot, melyek jelentősen csökkenthetik a börtönök túlszűfoaltságát, csak néhány tagállam hajtotta végre;
74. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a fogva tartási politikák és a büntető igazságszolgáltatási rendszerek gyermekekre gyakorolt hatását; rámutat arra, hogy EU-szerte közvetlen hatás éri a gyermekek jogait abban az esetben, ha azok szüleikkel együtt fogva tartási létesítményekben élnek; kiemeli, hogy becslések szerint évente 800 000 gyermeket különítenek el bebörtönzött szülőjüktől EU-szerte, ami többszörös hatással van a gyermek jogaira;

A jog érvényesülése

75. rámutat arra, hogy a kölcsönös elismerésen és jogi biztosítékokon alapuló, ezáltal a tagállamok különböző igazságszolgáltatási rendszereit különösen a bűnügyekben összehangoló európai igazságügyi térség kialakítása az EU 2020 igazságügyi ütemterv tekintetében továbbra is az európai intézmények egyik legfontosabb prioritása; úgy véli, hogy a Charta és a másodlagos uniós jogszabályok hatékony alkalmazása döntő fontosságú ahhoz, hogy a polgárok megbízzanak az európai igazságügyi térség megfelelő működésében;
76. emlékeztet arra, hogy az igazságszolgáltatáshoz, valamint a független és pártatlan bíróságokhoz való hozzáférés joga kulcsfontosságú az alapvető jogok – amelyek csupán akkor hatékonyak, ha jogi erővel érvényre juttathatók –, a demokrácia és a jogállamiság védelme szempontjából; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy mind a polgári, mind a büntető igazságszolgáltatási rendszerek hatékonyak legyenek, valamint garantálva legyen a bírói kar függetlensége;

77. üdvözli a Bizottság által működtetett európai igazságügyi portált, amely információkat szolgáltat a szakmabeliek és a nagyközönség számára az igazságügyi rendszerekről, és amely az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés javításának gyakorlati eszköze, külön szekcióval az alapvető jogokról, amelynek célja, hogy tudassa a polgárokkal, hogy hová fordulhatnak alapvető jogaik megsértése esetén;
78. üdvözli az európai szinten már megtett azon lépéseket, melyek célja a büntetőeljárások tagállami garanciáinak és azok előnyeinek összehangolása a polgárok javára; ismételten hangsúlyozza az eljárási jogokra vonatkozó uniós jogszabály elfogadásának jelentőségét, amely megfelel az Alapjogi Chartában, a nemzetközi emberi jogi szerződésekben és a tagállamok alkotmányjogában foglalt legmagasabb szintű védelemnek;
79. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállamban nem biztosított a jogsegélyhez való hozzáférés, és hogy ez kihat az elegendő forrással nem rendelkezők igazságszolgáltatáshoz való jogára; elengedhetetlennek tartja, hogy az EU határozott és átfogó irányelvet fogadjon el a jogsegélyről;

Állampolgárság

80. véleménye szerint ösztönözni kell az aktív és részvételen alapuló uniós polgárságot a dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáféréseken, az átláthatóságon, a jó kormányzáson és megfelelő ügyintézésen, a demokratikus részvételen és képviselaten keresztül, az uniós polgárokhoz a lehető legközelebb hozva meg a döntéseket; felhívja a figyelmet arra, hogy a civil társadalom számára lehetővé kell tenni az európai szintű döntéshozatalban való teljes körű részvételt – amit az Európai Unió működéséről szóló szerződés 11. cikke garantál –, továbbá hangsúlyozza az átláthatóság és a párbeszéd elveinek fontosságát; megjegyzi, hogy a polgárok azon joga, hogy állami intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz hozzáférjenek, felhatalmazza a polgárokat és lehetővé teszi számukra, hogy ellenőrizzék és értékeljék az állami hatóságokat, illetve felelősségre vonják azokat,
81. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy tájékoztató kampányokat folytassanak az európai polgárságról és az ahhoz kapcsolódó jogokról: a diplomáciai és konzuli védelemhez való jogról, a petíciós jogról, az európai ombudsmanhoz történő panasz benyújtásához való jogról, az aktív és passzív választójogról az európai parlamenti választásokon és a polgári kezdeményezés benyújtására vonatkozó jogról;
82. üdvözli, hogy az európai ombudsman elkötelezett az uniós intézményeknél és szerveknél megvalósuló jó igazgatás és az átláthatóság biztosítása mellett;
83. rámutat arra, hogy az állampolgárok tájékoztatása az őket megillető alapvető jogokról a Chartában lefektetett jó kormányzáshoz való jog szerves részét képezi; felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a leginkább rászorulóakra annak biztosítása érdekében, hogy jogaikat elmagyarázzák nekik, hogy támogassák őket, és hogy e jogok ne sérüljenek;
84. hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új polgári jog, az európai polgári

kezdeményezés fontosságát, amelynek célja a részvételi demokrácia növelése az Unióban; hangsúlyozza az európai polgári kezdeményezés fontosságát mint olyan hathatós eszközt, amely közvetlen demokratikus jogot ad az európai polgárok kezébe, amely révén – a petíciók az Európai Parlamenthez való benyújtásán és az európai ombudsmannál való jogorvoslaton túlmenően – hozzájárulhatnak az uniós döntéshozatali folyamathoz;

85. felhívja a Bizottságot, hogy polgárbarát megközelítés kialakításával erősítse meg az európai polgári kezdeményezés szerepét, az eszköz hiányosságainak kiküszöbölése révén, amelyre a 211/2018. sz. rendelet soron következő felülvizsgálata keretében kerülhet sor, ugyanakkor hatékonyabbá téve a polgári kezdeményezéstről és annak az uniós jogalkotási folyamatra gyakorolt hatásáról szóló, a polgárokat célzó tájékoztató kampányokat;

Bűncselekmények áldozatai

86. elsőbbségi feladatnak tekinti a bűncselekmények áldozatainak védelmét; felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti jogba való átültetésre kitűzött 2015. november 16-i határidő betartása érdekében haladéktalanul hajtsák végre megfelelően az áldozatok jogairól szóló (2012/29/EU) irányelvet, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a 28. cikkkel összhangban biztosítsák az átültetésre vonatkozó, összehasonlítható adatok gyűjtését, különös tekintettel arra, hogy hogyan gyakorolhatták jogaikat a bűncselekmények, különösen a megkülönböztetésen alapuló indítékkal elkövetett bűncselekmények áldozatai; véleménye szerint még sok a tennivaló a bűncselekmények áldozatainak támogatása, a jogaikat illető tájékoztatás és hatékony áldozatsegítő rendszerek biztosítása, továbbá az áldozatokkal való bizalmi viszony kialakítása érdekében a rendőrtisztek és a jogi szakemberek képzése terén, a FRA által készített, az áldozatok támogatásáról szóló kutatásnak megfelelően; üdvözli, hogy a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló rendeletet 2013-ban elfogadták;
87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Or. en